ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଅଣଷଠିତମ ସଂଖ୍ୟା

ପିଢ଼ୀଗତ ଚକ୍ରର ଉଦ୍‌ଘାଟନ: ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଚାରି ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger
2024-02-02

ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହିକାରଣରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତାହାର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ବିଚାରିତ ହୁଏ।

> "'ଏବଂ ସେ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖକର ଶ୍ୟାହୀଦାନୀ ଧାରଣ କରିଥିବା, ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସହରର ମଝିଦିଆରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲେମର ମଝିଦିଆରେ ଯାଅ, ଏବଂ ସେଠାର ମଝିରେ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦିଅ। ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ମୋର ଶ୍ରବଣରେ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଛପଛ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ପ୍ରହାର କର; ତୁମ ଚକ୍ଷୁ କୌଣସି ଦୟା ନ କରୁ, ଏବଂ ତୁମେ କରୁଣା ମଧ୍ୟ ନ କର: ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କନ୍ୟାମାନେ, ଶିଶୁମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯେ କୌଣସି ମଣିଷଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଚିହ୍ନ ଅଛି, ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କର। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।'"
>
> "ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର କୃପାଆସନ ଛାଡ଼ି ପ୍ରତିଶୋଧର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାରରୂପେ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଢାଳିଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। 'ଦୁଷ୍ଟ କର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୁଏନାହିଁ ବୋଲି, ଏହି କାରଣରୁ ମଣିଷପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଛି।' ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସିଛନ୍ତି, ତାହାଦ୍ୱାରା କୋମଳ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପଥରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଅଧିକ କଠୋର କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାର ମଧ୍ୟ ସୀମା ଅଛି, ଏବଂ ଅନେକେ ଏହି ସୀମାଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହର ସୀମାକୁ ଲଂଘନ କରିସାରିଛନ୍ତି, ଏହିକାରଣରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ମାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ।"
>
> ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ: "ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ।" ଯଦ୍ୟପି ଏହି ଜାତି ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଏବଂ ନୈତିକ ପତନର କାରଣରୁ ବିଶେଷରୂପେ ପ୍ରକାଶମାନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ନିଜ ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଦୈବୀ ଶକ୍ତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଜୁହାତ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହେ। କରୁଣାମୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ ସହନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ। ତା'ପରେ, ଯଦି ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଏ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେବାକୁ ଥିଲା।
>
> "ଅସ୍ଫୁଟ ନହୋଇଥିବା ସଠିକତା ସହିତ ଅନନ୍ତ ସତ୍ତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜାତି ସହିତ ହିସାବ ରଖୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କରୁଣା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଆହ୍ୱାନ ସହ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ଏହି ହିସାବ ଖୋଲା ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଆଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ହିସାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ। ଦୈବୀ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କରୁଣା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ଅନୁରୋଧ ରହେ ନାହିଁ।"
>
> "ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ର ର୍ଶୀ, ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତ ର ଦିଗକୁ ନଜର ପକାଇ, ଏହି ସମୟକୁ ନିଜ ଦର୍ଶନ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥ ।ପିତ ଦେଖିଥିଲେ। ଏହି ଯୁଗର ଜାତିମାନେ ଅପୂର୍ବ କୃପାର ଗ୍ର ।ହକ ହୋଇଆସିଛନ୍ତ ି। ସ୍ୱ ର୍ଗର ଆଶୀର୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ

ସର୍ବୋତ୍‌କୃଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ି ପ୍ର ାପ୍ତ ଅହଙ୍କ ାର, ଲୋଭ, ମୂର୍ତ୍ତ ି ପୂଜା, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ତି ଅବମାନନା, ଏବଂ ନୀଚ କୃତଘ୍ନ ତା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କ ର ହିସାବ ବନ୍ଦ କରିବା ଦିଗକୁ ଅଗ୍ର ସର ହେଉଛନ୍ତ ି।"

"କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୋତେ କମ୍ପିତ କରେ, ସେହି ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଯେମାନେ ସର୍ବାଧିକ ଆଲୋକ ଓ ବିଶେଷାଧିକାର ପାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବରେ, ସତ୍ୟର ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଅନେକେ ସୁଦ୍ଧା ଶୀତଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଶୁଭତାର ପ୍ରବଳ ସ୍ରୋତରେ ବହିଯାଉଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ଭକ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ସର୍ବତ୍ର ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଉପହାସ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଯୋଡ଼ି ରଖୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଭକ୍ତିଭାବ ହରାଇବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ। ଯଦି ସେମାନେ ଆଲୋକକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥାନ୍ତେ ଏବଂ ହୃଦୟରୁ ସତ୍ୟକୁ ମାନୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଅବଜ୍ଞା ଓ ପରିତ୍ୟାଗର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥାନ୍ତା। ଯେପରିକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ, ସେପରି ତାହାର ପାଳନକାରୀମାନେ ଓ ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନର ରେଖା ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦୈବିକ ଆଜ୍ଞାବଳୀ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନ ବଢ଼ୁଥିବା ଅନୁପାତରେ ବଢ଼ିଯାଏ।"

"ସଙ୍କଟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି। ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବଢ଼ୁଥିବା ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଉଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟ ପ୍ରାୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଯଦିଓ ସେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ, ଏବଂ ତାହା ଶୀଘ୍ର କରିବେ। ଯେମାନେ ଆଲୋକରେ ଚାଲନ୍ତି, ସେମାନେ ଆସନ୍ତା ବିପଦର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିର୍ବିକାର ଓ ଚିନ୍ତାହୀନ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ନିରବରେ ବସି ରହିବାକୁ ନୁହେଁ, ବିନାଶକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ, ଏହି ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ଯେ ପରିଦର୍ଶନର ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବେ। କଦାପି ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଉଚିତ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାମ କରିବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଉଚିତ। 'ଧର୍ମୀ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ବହୁତ ଫଳଦାୟକ ହୁଏ।'"

"ଧର୍ମଭକ୍ତିର ଖମିର ତାହାର ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ହରାଇ ନାହିଁ। ଯେ ସମୟରେ ମଣ୍ଡଳୀର ବିପଦ ଓ ନିରୁତ୍ସାହ ସର୍ବାଧିକ ହେବ, ସେହି ସମୟରେ ଆଲୋକରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ସେହି ଛୋଟ ଦଳ ଦେଶରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବେ ଓ କାନ୍ଦିବେ। କିନ୍ତୁ ବିଶେଷକରି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ମଣ୍ଡଳୀ ପକ୍ଷରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠିବ, କାରଣ ତାହାର ସଦସ୍ୟମାନେ ସଂସାରର ପ୍ରକାରେ ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି।"

"ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଳ୍ପକିଛି ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିଶୋଧକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ତାହାର ପବିତ୍ରତାରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିବା ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଜଗତର କଳଙ୍କରୁ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ରଖିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ। ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଚୟିତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଦିନ ଓ ରାତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଅଟନ୍ତି।"

"ଆଜ୍ଞା ଏହା ଅଟେ: 'ନଗରର ମଧ୍ୟଭାଗ ଦ୍ୱାରା, ଯେରୁଶାଲେମର ମଧ୍ୟଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଯାଅ, ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେମାନେ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ କାନ୍ଦନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଲଲାଟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦିଅ।' ଏହି ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁଥିବା ଓ କାନ୍ଦୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ; ସେମାନେ ତିରସ୍କାର କରିଥିଲେ, ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ। କେହି କେହି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନୁତାପ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର କଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଇସ୍ରାଏଲରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଥିଲା; ଯଦିଓ ଅନେକେ ଏଯାବତ୍ ଧର୍ମର ବାହ୍ୟ ଆଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଲୁ ରଖିଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ଉପସ୍ଥିତିର ଅଭାବ ଥିଲା।" Testimonies, volume 5, 207–210.

ଉଦ୍ଧ ୃତ ଅନୁଚ୍ଛେ ଦରେ ସିଷ୍ଟ ର୍ ହ ୍ୱାଇଟ୍ ଯେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନ୍ୟ ାୟବିଚାରର ଚିତ୍ର ଣକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଛନ୍ତ ି, ସେହି ନ୍ୟ ାୟବିଚାର ହେଉଛି ଯିରୁଶାଲେମ୍ ସହର ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ବିଚାର; ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ସେଭେନ୍ଥ -ଡେ ଆଡେ ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡ ଳୀ ଅଟେ। ଏହି ବିଚାର ସନ୍ଡେ ଆଇନରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୁଏ, କାରଣ ସେଠାରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ା ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ

ଆରୋପିତ ହୁଏ। ଯିହିଜେକ୍ଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାରିଟି କ୍ରମବର୍ଧମାନ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରଥମ ପଦ ଏହାକୁ ଜୋର ଦେଇ କହେ ଯେ, ଦର୍ଶନଟିକୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ସେଠାରେ ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ଐତିହାସିକ ସନ୍ଦର୍ଭ-ବିନ୍ଦୁକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା। ସେ ସରଳଭାବେ ଏପରି ଲେଖିପାରୁଥାନ୍ତେ, "ଏବଂ ଏମିତି ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଘରେ ବସିଥିଲି, ଏବଂ ଯିହୁଦାର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ, ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତ ମୋ ପରେ ପଡ଼ିଲା।" ସେ "୬୬"ର ପୂର୍ବଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିବା ସତ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଟେ। ପଶୁର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ଯେମାନେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ "୬୬"ର ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଚିତ; ଏହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅମୋହରିତ ହୁଏ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ଯେମାନେ ପିତରଙ୍କ ଅନୁସାରେ, "ପୂର୍ବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ନଥିଲେ।"

୧ ପିତର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ, ସେମାନେ "ପ୍ରଭୁ କୃପାମୟ ବୋଲି ଆସ୍ୱାଦନ କରିଛନ୍ତି।" ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ "ଖାଇଛନ୍ତି," ସେହିମାନଙ୍କ ବିପରୀତରେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଖାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯୋହନ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯୀଶୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବାକୁ ହେବ। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଷାଠିଏ-ଛଅ ପଦରେ ତାହା କରିଥିଲେ।

> ସେହି ସମୟରୁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଆଉ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ଯୋହନ 6:66।

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରନ୍ତି, ସେହି ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ପାଲ୍ମୋନୀ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି। ଯେହେତ୍କେଲ ଆଠର ଆରମ୍ଭିକ ପଦରେ "୬୬" ସଂଖ୍ୟାଟି ସେଠାରେ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟୁନ ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଷୟକୁ ସୂଚିତ କରୁଛି। ପ୍ରଥମଟି ହେଲା, ଏହି ସନ୍ଦେଶଟିକୁ ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସମୟାବଧିକୁ ଆବରଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ। ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା, "୬୬" ସଂଖ୍ୟାଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର କେବଳ ଦୁଇଟି ପଦମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଏହା ସୂଚିତ କରି ଯୋଗ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶେଷ ଦିନମାନେ "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" ତାହା ବୁଝିବେ।

> ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଯାହାର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି, ସେ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରୁ; କାରଣ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା; ଏବଂ ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଶତ ଷାଠିଏ ଛଅ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:18।

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଯେ "ଜ୍ଞାନୀ"ମାନେ ବୁଝନ୍ତି, ଯେବେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ "୬୬" ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇଥିବେ। ଏହିପରି, ଏଜିକିଏଲ୍ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିଦ୍ରୋହର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଚାରିଟି କ୍ରମବର୍ଧମାନ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ଶେଷଟି ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏପରିକରେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯିରୁଶାଲେମ୍ (ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ) ଉପରେ ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ବିଚାର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ଘଟେ। ଏହି ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଓଡିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ପ୍ର ଥମ ପୀଢ଼ି 1୮63 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ ଥର" ଶପଥ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ। ପଚିଶ ବର୍ଷ ପରେ, 1୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା। ତାହାର ଏକତିରିଶ ବର୍ଷ ପରେ 1919 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଘଟିଲା, ଯାହା W. W. Prescottଙ୍କ "The Doctrine of Christ" ପୁସ୍ତ କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ତାହାର ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷ ପରେ, 1957 ମସିହାରେ, "Questions on Doctrine" ପୁସ୍ତ କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ବିଦ୍ରୋହ ଘଟିଲା। ଏବେ ଆମେ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ କାହିଁକି ଏହି ଚାରିଟି waymarks, ଯିହିଜେ କଲ ଆଠର ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ସମାନୁକୂଳ ଅଟେ।

1୮63 ମସିହାରେ, ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଏହି ଆଜ୍ଞାର ପୂରଣ ଥିବା ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଚାର୍ଟ ପରିଚୟ କରାଇଲା—"ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଟିଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କର।" 1୮63 ମସିହାର ଚାର୍ଟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣରୁ "ସାତ ସମୟ"କୁ ବାଦ ଦେଲା, ଯେପରି ଏହା 1260, 1290, ଓ 1335 ସହିତ ସେହି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟରେ ଥିଲା। ହବକ୍କୂକରେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ ପଟିଆମାନେ (ବହୁବଚନରେ) ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ଯେ, "ଯେଉଁଜଣ ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ିପାରିବ।" 1୮63 ମସିହାର ଚାର୍ଟ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏତେ ଦୂରେ ଥିଲା ଯେ, ତାହା ସହିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାସହିତ ଏକ ପୃଥକ ପତ୍ରିକା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା। ଅତିରିକ୍ତ ପତ୍ରିକା ବିନା 1୮63 ମସିହାର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖି "ଦୌଡ଼ିବା" ସମ୍ଭବ ନଥିଲା।

> ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ଲେଖ, ଏବଂ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଲିଖ, ଯେଣୁଏ ଯିଏ ଏହାକୁ ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ିପାରେ। ହବକ୍କୂକ 2:2।

୧୮୬୩ ମସିହାର ଚାର୍ଟଟି ଏକ ଜାଲିଆତି ଥିଲା, ଯାହା ସତ୍ୟକୁ ଆବରଣ କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର୍ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲେ। ସେହି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ସେହି ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟ ମିଲରାଇଟମାନେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା; ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ଆସିଥିଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱରୁ ବାହାର କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ସମୟର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପାସୀୟ ଶାସନର ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ଦାସତ୍ୱରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଥିଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପୁନଃପୁନି ଏହି ଦୁଇଟି ଇତିହାସକୁ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି।

> "ଗତ ଯୁଗମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚିତ ଆଲୋକ ଆମ ଉପରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛି। ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଭୁଲିଯାଇବାର ଅଭିଲେଖ ଆମର ଜ୍ଞାନୋଦୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, କୁଳ, ଓ ଭାଷାରୁ ଏକ ଜନସମୂହଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି। ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସେ ନିଜ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାରେ ନେଇଯାଇବା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାରେ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଲାଲ ସାଗର କୂଳରେ ଇବ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା।" Testimonies, volume 8, 115, 116.

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଦେଲେ। ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ପଟିଆ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ପଟିଆର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଲାଲ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଦେଲେ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରନ୍ତି। 1844 ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଟିଆ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ମହାନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ କରାଯାଇଥିଲା।

"ଏହି ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀକୁ, ଯେପରି ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଡାକିଥିଲେ, ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଆଲୋକରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଡାକିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ପ୍ରବଳ ବିଚ୍ଛେଦକ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଜଗତଠାରୁ ପୃଥକ କରି, ନିଜ ସହ ଏକ ପବିତ୍ର ସନ୍ନିକଟତାରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ରକ୍ଷକ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ପବିତ୍ର ଈଶ୍ୱରବାଣୀମାନଙ୍କ ପରି, ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଜଗତକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସ ଅଟେ।" Testimonies, volume 5, 455.

ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାରେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଘୃଣା ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାରେ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ ହୁଏ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଈର୍ଷ୍ୟାଳୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପରିଚୟ କରାନ୍ତି।

"ଏହି ସମୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କର ଲାଭ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଘୋଷିତ ହୋଇନଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ରକ୍ଷକ ଓ ପାଳକ କରି ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସରୂପେ ଧାରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଦଶାଜ୍ଞାର ଉପଦେଶସମୂହ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ଶାସନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସର୍ବସମାବେଶୀ, ଏବଂ ଅଧିକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଦଶ ଉପଦେଶ ମାନବର ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତି ଓ ତାହାର ସହମାନବ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରେ; ଏବଂ ସବୁକିଛି ପ୍ରେମର ସେହି ମହାନ ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ। 'ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ, ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ମନ ଦେଇ ପ୍ରେମ କରିବ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀକୁ ନିଜପରି ପ୍ରେମ କରିବ।' ଲୂକ 10:27। ଆହୁରି ଦେଖନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 6:4, 5; ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 19:18। ଦଶ ଆଜ୍ଞାରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତାରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ମାନବର ଅବସ୍ଥା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ସହ ସଙ୍ଗତ କରାଯାଇଛି।"

"'ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କୁ ରଖିବ ନାହିଁ।'"

"ଯିହୋବା, ଚିରନ୍ତନ, ସ୍ୱୟଂସ୍ଥିତ, ଅନୁତ୍ପନ୍ନ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ତା, ସେ ନିଜେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ସ ଓ ଧାରକ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଉପାସନା ପାଇବାକୁ କେବଳ ସେହି ଯୋଗ୍ୟ। ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ନିଜର ସ୍ନେହ କିମ୍ବା ସେବାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯାହାକୁ ଆମେ ଏପରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଭାବେ ଆଶ୍ରୟ କରୁଅଛୁ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମକୁ କମେଇ ଦେବାକୁ ପ୍ରବଣ କରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ସେବା ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବେ ଦେୟ, ତାହାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାହାକୁ ହିଁ ଆମେ ଏକ ଦେବତାରେ ପରିଣତ କରୁଅଛୁ।"

"'ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଖୋଦା ମୂର୍ତ୍ତି, କିମ୍ବା ଉପର ଆକାଶରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ତଳ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ତଳେ ଜଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବ ନାହିଁ: ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ନାହିଁ।'"

"ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରତିମା କିମ୍ବା ସଦୃଶ ରୂପଦ୍ୱାରା ଉପାସନା କରିବାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରେ। ଅନେକ ଜାତିୟ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ଜାତିମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାମାନେ କେବଳ ଏମିତି ଚିତ୍ର କିମ୍ବା ପ୍ରତୀକ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେବତ୍ୱଙ୍କର ଉପାସନା କରାଯାଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଏପରି ଉପାସନାକୁ ପାପ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଜଡ ବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତ ସତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ମଣିଷର ଈଶ୍ୱର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରଣାକୁ ଅବନମିତ କରିଦେବ। ଯିହୋବାଙ୍କର ଅସୀମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ମନ ଫେରିଯାଇ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଠାରୁ ବହୁଳେ ସୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବ। ଏବଂ ଯେପରି ତାହାର ଈଶ୍ୱର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରଣା ଅବନମିତ ହେବ, ସେପରି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ଅଧଃପତିତ ହେବ।"

"'ମୁଁ, ତୁମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଈର୍ଷ୍ୟାଳୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ।' ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ନିକଟ ଓ ପବିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବିବାହର ଚିତ୍ରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଯେହେତୁ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟଭିଚାର, ତେଣୁ ତାହା ବିରୋଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସନ୍ତୋଷକୁ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ଈର୍ଷ୍ୟା ବୋଲି କୁହାଯାଏ।" Patriarchs and Prophets, 305, 306.

ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଈର୍ଷ୍ୟା ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ପ୍ରଥମ ଘୃଣ୍ୟବସ୍ତୁ "ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା" ଥିବା କୌଣସି ସଂଯୋଗମାତ୍ର ନୁହେଁ।

> ଏବଂ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ, ଷଷ୍ଠ ମାସରେ, ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ, ମୁଁ ମୋର ଗୃହରେ ବସିଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ଯିହୂଦାର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ, ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା। ତାହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ଅଗ୍ନିର ଦେଖାଶୁଣା ପରି ଗୋଟିଏ ସାଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା: ତାଙ୍କର କଟିଦେଶର ଦେଖାଶୁଣାଠାରୁ ତଳକୁ ଅଗ୍ନି; ଏବଂ ତାଙ୍କର କଟିଦେଶଠାରୁ ଉପରକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାର ଦେଖାଶୁଣା, କାହାରବା ପଥରର ବର୍ଣ୍ଣ ପରି। ଏବଂ ସେ ହାତର ଆକୃତି ପ୍ରସାରିତ କରି ମୋର ମୁଣ୍ଡର କେଶଗୁଚ୍ଛ ଧରିଲେ; ଏବଂ ଆତ୍ମା ମୋତେ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ମଧ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଆଣିଲା, ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିଥିବା ଭିତର ଦ୍ୱାରର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରକୁ; ସେଠାରେ ଈର୍ଷ୍ୟା ଉତ୍ପ୍ରେରିତ କରୁଥିବା ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମାର ଆସନ ଥିଲା। ଏବଂ ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ସେଠାରେ ଥିଲା, ମୁଁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲି, ତାହା ଅନୁସାରେ। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏବେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ତୁମ ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଅ। ତେଣୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଇଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ବେଦୀର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପ୍ରବେଶସ୍ଥାନରେ ଏହି ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା ଥିଲା। ଯିହିଜ୍କେଲ ୫:1–5.

ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା ହେଉଛି ସେହି ଚାରିଟି କ୍ରମୋନ୍ନତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି, ଯାହା ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିଦ୍ରୋହର ଚାରି ପିଢ଼ୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀ 1୫63 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ନିଜ ସମୟ ପାଇଁ ଯେତେକମ୍ କଥା କହିଥିଲେ, ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଆମ ସମୟ ପାଇଁ କହିଥିଲେ; ଏହି କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଆମ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଛି। 'ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପେ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଯୁଗାନ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଆମ ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀସ୍ୱରୂପେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲିଖିତ ହୋଇଛି।' 1 Corinthians 10:11. 'ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି; ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିହାରିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି।' 1 Peter 1:12...."
>
> "ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ତାହାର ଧନଭଣ୍ଡାରକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣାମାନ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ବ୍ୟବହାରମାନ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ହେଉଛି।" Selected Messages, book 3, 338, 339.